
SASQUATCH
ERIC S. BROWN

Eric S. Brown

Sasquatch!

versiunea în limba română

UNCRIS

Jeepul era oprit de-a latul în mijlocul drumului, blocându-l complet. Billy ținea mânerele mitralierei grele montate în spate, dar nu atât de ferm pe cât și-ar fi dorit… datorită fricii. Era nou în Garda Națională, iar aceasta era prima sa misiune pe teren. Se înrolase pentru a obține banii de care avea nevoie pentru școală.

De foarte mult timp nu mai existase un atac terorist real asupra Statelor Unite și, în general, erau vremuri de pace, așa că își imaginase că era un moment sigur ca să se înroleze. Partidul ceva mai liberal care venise la putere la ultimele alegeri lăsase de o parte așa zisul Război al Terorii și orice alt război sau acțiune polițienească de care se putea dispensa. Buletinele de știri erau pline cu rapoarte despre militarii rechemați acasă. Billy își imaginase că era ceva sigur să se înroleze, crezând că cel mai rău lucru care i se putea întâmpla ar fi fost să încarce saci cu nisip în zonele inundate și să ajute victimele dezastrelor.

Jackson, pe care majoritatea îl numeau doar *Sarge*[1] stătea la vreun metru de jeep. Acesta și-a scos o țigară din pachetul aproape gol și a aprins-o. Billy îl privea cu un sentiment de teamă și respect. *Sarge* participase la acțiuni reale, prin toate părțile lumii. Cum dracu de eșuase aici, în mijlocul *pustietății*, Carolina de Nord, era un lucru pe care Billy nu-l putea pricepe. *Sarge* era un tip dur: bătăile din baruri – în afara orelor de serviciu – erau legendare, chiar și printre noii recruți.

Pullman se mișca pe drum de cealaltă parte a jeepului. Dar măcar el părea mai puțin temător. Asta îl liniștea oarecum pe Billy, pentru că era speriat și nici măcar nu ascundea faptul. Palmele îi erau transpirate de la strânsoarea armei și putea simți cum îi duduie inima în piept.

Așteptau în liniște de mai bine de trei ceasuri. Billy nu mai putea îndura. Și-a adunat curajul și i s-a adresat lui *Sarge*:

— Hei, *boss*, chiar crezi în aiureala asta despre care ei zic că e ceva real?

---

[1] Sergeant – sergent. Este o cutumă neoficială, dar tolerată, în armata americană de a se folosi prescurtări pentru unele grade militare: *sarge (sergeant), gunny (gunnery sergeant), chief* (*chief petty officer*) etc. Imposibil de tradus în lb. română: cei născuți „mai înainte” își amintesc că în timpul stagiului militar atunci când te adresai unui *sergent-major* cu apelativul prescurtat *„do'major”* urma urletul de rigoare *„da' ce, bă, sunt notă muzicală?”*.

Sarge a tras lung din țigară, apoi s-a întors cu fața spre el. Obrajii lui Billy s-au înroșit în timp ce *Sarge* îl măsura de sus până jos.

— E prima ta misiune pe teren, nu-i așa, puștiule?

Billy a dat din cap.

— Cum de ne alegem numai noi de fiecare dată cu începătorii? a întrebat Pullman, apropiindu-se de jeep, cu carabina M-16 atârnându-i lateral-în față.

— Ciocu' mic! s-a răstit *Sarge* la Pullman, fără să-și ia ochii de la Billy. Uite care-i treaba, flăcău, nu e treaba noastră să credem sau nu, noi doar executăm ordinele. În acest caz, asta înseamnă că dacă ceva înalt de trei metri și păros năvălește dintre copaci, noi tragem în plin și le lăsăm trupurile să putrezească drept avertisment pentru alții care s-ar putea să vină asupra noastră, și vom continua să facem asta până ce primim alte ordine.

Pullman a pufnit disprețuitor și a continuat.

— Șezi blând, țâcă. Nimic din astea nu e adevărat. Totul e o acoperire pentru ceva. Așa trebuie să fie. Nu se poate să existe acest Bigfoot pe Pământul lui Dumnezeu.

— Deci, ceea ce zic ei despre creaturile care au ras orașul din josul drumului sunt doar o adunătură de minciuni? a întrebat Billy, departe de a fi convins.

— Nu zău, măi țâcă? râse Pullman. Un întreg trib de Sasquatch turbați s-au hotărât brusc să iasă din păduri și să înceapă să ucidă oameni? N-are nici un sens. *Chestiile* astea, dacă chiar există, până acum s-au ascuns – iar deodată își schimbă comportamentul și devin ucigașe? Ce speră să câștige distrugând un oraș și arătându-se lumii? E mai credibil că este o povestioară-gunoi aruncat publicului pentru a-i distrage atenția de la ceea ce se întâmplă cu adevărat.

Sarge și-a aruncat chiștocul la pământ și l-a zdrobit cu călcâiul.

— Pullman, ești la fel de prost ca și puștiul. Cum spuneam, nu este treaba noastră să gândim. Treaba noastră este să ucidem orice ar încerca să treacă de noi pe aici, indiferent dacă este un dilimache echipat într-un costum de maimuță sau ceva real. Menținem linia aici, indiferent de cine sau ce apare.

Noaptea era rece și sudoarea care îmbibase uniforma lui Billy nu o făcea cu nimic mai caldă. Tremura și-și dorea ca

mizeria asta să se termine cât mai repede. Înainte de a pleca de la bază, ultimele frânturi de informații pe care le văzuse numeau asta *Apocalipsa* . De când micul orășel Babble Creek fusese distrus indiferent de ce/cine, au existat rapoarte de pe întreg teritoriul țării că Bigfoot atacă. Nu obișnuitul fel de apariții, ci mărturii despre Bigfoot, sau cete întregi de asemenea *chestii*, care atacă și sfâșie pe oricine întâlnește. Billy nici nu știa ce să creadă. Nu crezuse niciodată în povestioare cu Sasquatch, monstrul din Loch Ness, sau OZN. Tatăl său a fost vânător întreaga sa viață pe aceste meleaguri, înainte să fie doborât de cancer acum doi ani, dar nici măcar o singură dată nu a spus că s-ar fi întâlnit cu asemenea *creaturi*.

Totuși, Billy și-a dat seama că se va întâmpla ceva, altfel ei trei n-ar fi acum aici doar ca să le înghețe curul. *Sarge* părea să creadă că Garda, la fel ca și Armata era plină de REMF[2] pe care nimic nu-i bucură mai mult decât să găsească metode noi și crude prin care să-i facă să sufere pe ei, cătanele. Billy trebuia să fie de acord că ideea de Apocalipsă Sasquatch chiar suna nebunește. Erau destui dilimandrii care credeau că apocalipsa zombi era iminentă, dar hoarde de Bigfoot care să declare război omenirii? Asta era ceva nebunesc.

— *Sarge*? l-a chemat Billy din nou. Chiar dacă ce spun ei este real, acolo nu pot fi prea multe creaturi, nu-i așa?

— De unde dracu să știu eu, puștiule? Eu sunt soldat, nu cripto-zoolog.

— Cum ar putea să fie acolo?

Pullman și-a sprijinit carabina de jeep, ca să-și scoată și el o țigară din propriul pachet.

— Dacă aceste creaturi există este imposibil să fi putut rămâne ascunse atâta vreme în pădurile de acolo.

— Pullman, nu știm nimic despre creaturi, a precizat sec *Sarge*, spre surprinderea lui Billy. Nu știm unde trăiesc. Nu știm ce fac acolo, în păduri. Nimic. Cine poate ghici câte sunt sau ce au de gând să facă?

Liniștea domnea în aer ca o forță tangibilă în jurul lui Billy, până ce Pullman a dat răspunsul.

---

[2] REMF - Rear-echelon motherfucker - expresie peiorativă prin care sunt desemnați cei ce stau departe de lupta reală, dar au „opinii profesionale" despre aceasta. O variantă elegantă ar fi: *rear echelon paper pushers*.

— Cred că nimeni.

Și-a pus țigara între buze, a recuperat arma și s-a dus înapoi la locul său de pe drum, fără a mai scoate un cuvânt.

Sarge se uită spre Billy.

— Te simți bine acolo sus, puștiule?

De sus, din spatele jeepului, Billy a confirmat dând din cap.

— Bine, pentru că…, a început *Sarge*, dar indiferent ce-o fi vrut să spună, s-a pierdut, acoperit de niște urlete jumătate omenești, jumătate animalice, venite de undeva din direcția Babble Creek.

Sarge și Billy s-au oprit din discuție, văzând valurile de monștri ce înaintau spre ei. Creaturile aveau în jurul a trei metri înălțime și erau acoperite cu blană închisă la culoare, mată. Acolo unde cu câteva clipe mai înainte fuseseră liniștiți, apropiindu-se pe nesimțite, pașii lor răsunau acum pe drum precum tunetul, în timp ce năvăleau. Gurile le erau schimonosite și scoteau urlete furioase, iar ochii roșii ardeau de furie și ură.

Pullman alerga spre jeep trăgând rafale scurte cu carabina, peste umăr, în hoarda ce înainta, scoțându-i pe Billy și *Sarge* din starea de șoc. *Sarge* s-a întors, smulgându-și propria M-16, Apoi a tras rafală după rafală în creaturi. Billy a răsucit afetul mitralierei de calibrul .50 către bestii și a deschis focul asupra lor. Gloanțele lui *Sarge* și Pullman păreau doar să înfurie și mai mult creaturile ce se apropiau, fără să le încetinească, însă Billy le dobora rânduri întregi. Gloanțele de calibru mare săpau adânc în rândurile dese de monștri, fiecare proiectil făcând mai multe victime. Creaturile cădeau, cu picioarele împiedicate în propriile intestine, și acopereau șoseaua. Multor altora, le spulberau bucăți întregi din carnea trupurilor. Un monstru chiar și-a pierdut un braț și s-a oprit brusc din alergare ca să se holbeze la sângele ce țâșnea din ciotul rămas. Dar rezistența era inutilă; blestematele de creaturi erau mult prea numeroase.

Când acestea au ajuns la poziția lor, *Sarge* a răcnit comanda de retragere, dar Billy habar nu avea unde să se ducă. Mai multe bestii ieșeau dintre copacii din jurul lor. Una l-a ridicat pe *Sarge* ca pe un pai și l-a scuturat prin aer până ce l-a rupt complet în două. Cu un urlet, a aruncat bucățile în direcții diferite. Billy a răsucit mitraliera ca să-i poată trimite creaturii o rafală de foc drept în piept. Aceasta a implodat sub forța șuvoiului de gloanțe ce o loveau, iar jeturi de sânge acopereau asfaltul din

jur. Corpuri contorsionate rămâneau nemișcate pe drum în timp ce celelalte creaturi năvăleau asupra sa. Billy a menținut poziția. L-a putut auzi pe Pullman răcnind în spatele său, dar nu a îndrăznit să se întoarcă pentru a vedea ce i se întâmplă.

Billy a ținut degetul apăsat pe trăgaciul mitralierei, smucind-o sălbatic de la stânga la dreapta într-un arc de cerc larg, încercând să doboare cât de multe bestii putea. A simțit o pereche de mâini pe umeri, apoi a fost smuls din spatele mitralierei și aruncat pe șosea. S-a lovit tare de pavaj. Durerea cumplită pe care a simțit-o l-a făcut să înțeleagă că brațul drept i s-a frânt sub greutatea propriului trup. Pe când bestiile se apropiau de el, se străduia să-și scoată pistolul din tocul de la coapsă. Duzini de mâini păroase l-au apucat, sfâșiindu-i carnea. A răcnit, cu ochii plini de lacrimi și spaimă, apoi... durerea a fost cumplită. A văzut una dintre bestii ridicându-i piciorul stâng către dinții galbeni, iar alta îi trăgea din burtă intestinele lungi și sângerânde.

Auzise că un cap retezat mai trăia încă vreo câteva secunde după ce era retezat, și curând a aflat că este adevărat.

Ultimul lucru pe care l-a văzut a fost marginea pădurii de pe marginea șoselei, pe când capul îi zbura prin aer, apoi lumea sa s-a stins.

SFÂRȘIT